

el cor

· Per a què serveix la tragèdia?

UN PROJECTE SITE SPECIFIC DE JUAN NAVARRO

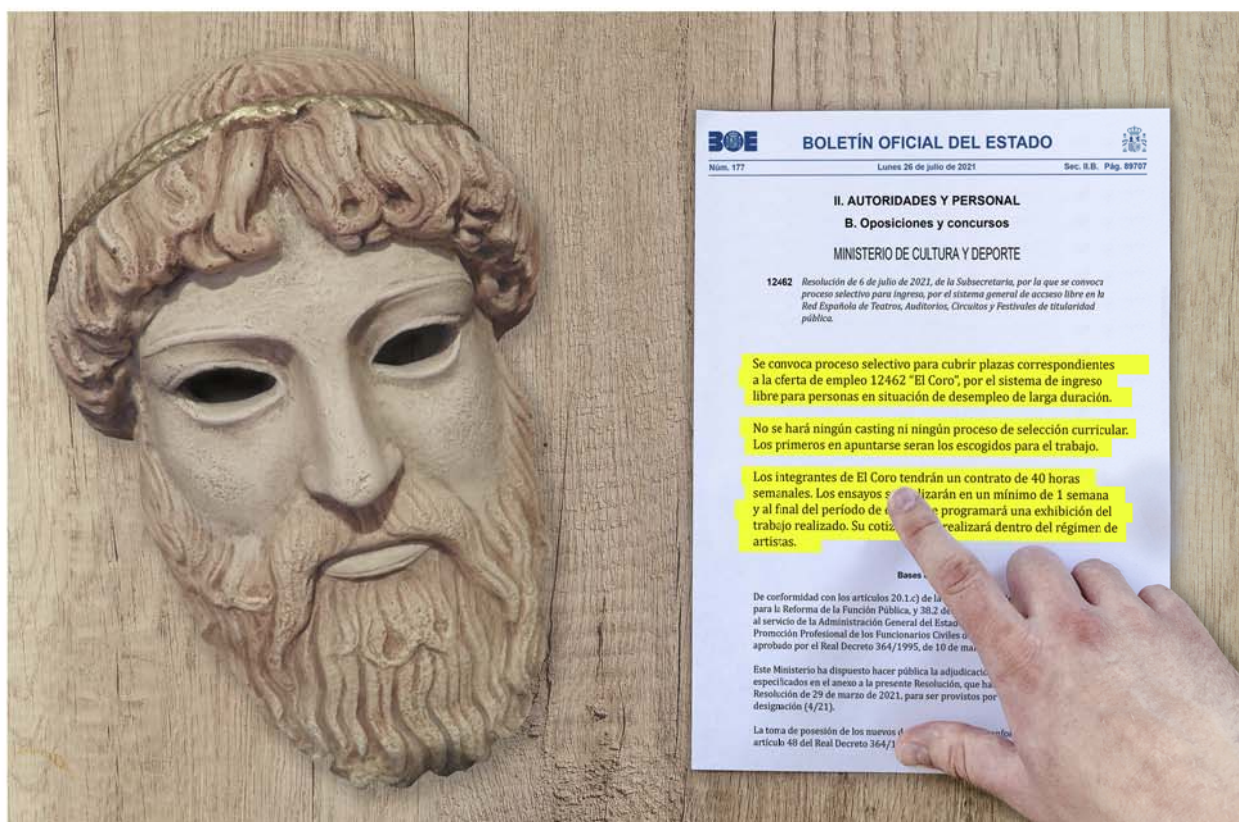
Sinopsi

Cantar / Ballar / Construir

Un grup de persones de diferents gèneres, generacions i professions són contractades per formar part del Cor. Cap dels participants té relació professional amb la música o les arts escèniques, l'únic que tenen en comú és que cap té feina. Són part del sector dels aturats.

Un personatge que no és part del grup anterior, una mena de Corifeu que si coneix les regles de l'escenari, els ajuda amb la partitura i els moviments escènics. Mentre assagen s'estableix un debat sobre els desitjos del col·lectiu enfrontats al desig individual.

Una idea els inquieta. **Per a què serveix la tragèdia?**

L'origen del cor, una oferta pública de feina.

Per a conforamr EL COR no hi haurà cap càsting ni cap procés de selecció curricular. Serà una oferta de treball més a l'oficina del Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE), per a aturats de llarga durada de la ciutat on es presenti l'obra. Durant els assaigs i les actuacions, els participants seran donats d'alta al règim d'artistes, ja que les representacions s'exhibiran a nivell professional en un teatre o espai destinat a aquest tipus d'activitats escèniques.

Proposta artística

Per què canta el cor?

EL COR intentarà donar resposta a les preguntes que genera la societat respecte al seu funcionament actual, aprofundint especialment sobre les tragèdies que ens van acompanyar aquest segle XXI, en alguns casos provocades pel desig d'una persona. Com afecten al curs de les nostres vides les tragèdies col·lectives? Aquestes inquietuds entorn de desig i tragèdia seran el motor per a la investigació i la creació de la dramàtica i la partitura musical.

L'atur i el biaix de gènere.

Les taxes d'atur actuals a Espanya (gener 2022. Font INE) són del 13,33% de la població activa, essent el 56% dones i el 44% homes. Es preveu aquesta mateixa proporció o una de molt similar en la formació d'EL COR. Així es donaran de manera natural les eines necessàries per a la incorporació de la perspectiva de gènere en la consecució de la proposta.

Els assistents bevien vi i queien en orgies. El Corifeu va ser convertit més tard en primer actor i, en lloc de cantar a l'uníson amb la resta del cor, va començar a dialogar-hi, així va néixer el teatre.

L'origen de la traèdia. F. Nietzsche

El Cor. Identitat col·lectiva, identitat individual.

Formar part d'un cor és acostar-se a l'expressió artística en essència. Cantar i ballar com a col·lectiu implica assumir certa pèrdua de la pròpia identitat, ser part del grup. D'altra banda, les persones aturades experimenten un afebliment de la seva pròpia imatge i autoestima. Cantar, ballar i construir són tres accions que potser serveixin per a alguna cosa en aquesta ocasió.

Una proposta intercultural i interdisciplinària.

Tots a EL COR són iguals, alhora que tots tenen una veu diferent, modulada a través de la seva llengua, nacionalitat, cultura, religió i professió. Es tracta d'un reflex de la societat mateixa i representaran la mirada i la presència d'aquesta comunitat invisibilitzada per no formar part de la societat productiva. S'establirà un diàleg interdisciplinari entre les professions de EL COR i la música, la interpretació i l'arquitectura, les tres disciplines que funcionen com a detonadors per a la creació.

Història del cor.

A l'època clàssica, El Cor estava format per ciutadans atenesos sense feina als quals la ciutat, per mitjà d'un subsidi públic, eximia per exemple del servei militar entre altres coses. Durant el temps de preparació de les obres abans de l'estrena, l'estat sufragava totes les despeses de vestuari, entrenament físic i vocal. El Cor va donar veu a les preguntes dels ciutadans que volien entendre el funcionament de la democràcia: Com s'aprèn a viure amb l'enemic, què pot ser el nostre veí o el nostre germà? (L'Orestíada); Com s'ha de preservar la llibertat davant de la tirania autocràtica? (Els perses); Quina és la nostra responsabilitat amb els morts després d'un terrible i sagnant conflicte? (Antígona).

El Cor es converteix així en l'origen de la tragèdia segons Nietzsche. Els ciutadans que pugen a l'escenari, es converteixen en el mirall de les vides d'aquests altres ciutadans comuns sense una presència a la vida pública. El Cor exposa antecedents que ens aclareixen els problemes de la vida quotidiana, ens fa reconèixer el que passa fora de la vista dels espectadors. És en essència l'espectador ideal, en la mesura que és l'únic observador visionari d'un món fins aleshores no representat sobre l'escena.

El Cor és el primer germen que va donar vida a la idea de teatre tal com ho entenem avui dia.

El cor ditiràmbic és un cor de metamorfosats que han perdut completament el record del seu passat familiar, de la seva posició civil. S'han convertit en servents del déu que viuen fora de tota època i de tota esfera social.

L'origen de la tragèdia. F. Nietzsche

Metodologia de treball

Un debat públic.

A través de l'obra literària Moments estel·lars de la humanitat de Stefan Zweig, introduïda a través de la figura del Corifeu, es demana a EL COR reflexionar sobre com l'experiència personal o la decisió d'un de nosaltres en un moment determinat pot afectar-nos a tothom pot canviar el rumb del nostre entorn o fins i tot el rumb de la història de la humanitat. Aquests moments estel·lars, tal com va passar realment a la història, parteixen o acaben en una tragèdia.

EL COR expressa la veu de la comunitat, que s'enfronta a l'individualisme de l'heroi. Disposa d'una naturalesa col·lectiva i se li atribueix la doble característica de trobar-se dins d'una ficció i alhora parlar-ne. S'obre un debat que contraposa dos conceptes antagònics, el fet individual davant del que és col·lectiu. EL COR es pregunta si la realització del desig individual potser podria ser el causant de les tragèdies que afecten el col·lectiu.

Cantar, ballar i construir.

El cor havia de cantar i ballar per expressar la veu de la comunitat, les seves inquietuds, les seves pors, els seus conflictes públics i privats. EL COR actual és capaç de crear nous valors, de construir-ne la singularitat a través d'experiències sorgides de l'esperit Dionisiac.

Construir, una acció física com a generadora de noves identitats que perduren al llarg del procés de creació i exhibició. Cada membre aporta els coneixements i les tècniques de la seva professió per acabar conformant un espai escènic concret i efímer.

Tot home, el millor, igual que el més miserable, porta un misteri que, si fos conegut, faria odiós a tots els altres.

Il·luminacions II. Walter Benjamin.

Metodologia per a la creació.

Al llarg de l'any 2022 es faran una sèrie de Laboratoris de Recerca per diferents països, on s'abordaran tant les inquietuds musicals i coreogràfiques del cor, com també les preguntes conceptuals que ens suggereix la nostra relació amb la tragèdia aliena i personal. També es farà una residència artística amb tot l'equip de direcció, ampliat a tota la fitxa artística, on s'acabarà de dissenyar el dispositiu escènic que es relacioni amb cada ciutat en concret.

Amb la idea d'expandir les reflexions que apareguin durant els laboratoris, es preveu dur a terme trobades i debats públics amb diversos pensadors i teòrics com ara Oscar Cornago (Investigador del Centre de Ciències Humanes i Socials del Consell Superior d'Investigacions Científiques de Madrid), Ignasi Duarte (Artista, director de cinema i dramaturg), David Albet Albet (Cap del Departament de Música Clàssica i Contemporània de l'Escola Superior de Música de Catalunya) no forçosament emmarcats en les arts escèniques per aprofundir en els comportaments vistos als Laboratoris de Recerca.

Es plantegen col·laboracions no només amb centres locals sinó també amb altres internacionals per experimentar una mirada diferent dels ciutadans i altres visions de la tragèdia en referència al desig.

Calendari proposat

- **Gener 2022.** 1r. 1r. Laboratori de Recerca realitzat amb l'elenc del Màster de creació d'arts escèniques a la Universitat Paul Valery de Montpeller, França. Temes de desenvolupament: El desig individual com a origen de la tragèdia col·lectiva. Música Popular versus música abstracta. <https://www.univ-montp3.fr/fr>
JA REALITZAT*
- **Maig 2022.** 2o. 2n. Laboratori de recerca a la sala Garage 29 de Brussel·les, Bèlgica. Temes de desenvolupament: El Cor i El Corifeu, maneres d'estar. La paraula, la melodia, el ritme i el cos. <http://www.garage29-offestival.be/web/>
- **Setembre 2022.** Residència artística amb tot l'equip intern d'El cor. L'Animal a l'Esquena, Celra, Girona. <https://www.lanimal.org/>
- **Octubre 2022.** 3r Laboratori de Recerca a Califòrnia Institute of the arts. CalArts. Temes de desenvolupament: Música Mainstream/abstraccions. Emoció versus perversió. El Cor, En Construcció Paisatges escènics possibles. <https://calarts.edu/>
- **2023.** Estrena. El Cor. Per a què serveix la tragèdia?

***EL COR. 1r. Laboratori de Recerca. Universitat Paul Valery, Montpellier, França.**

Al gener de 2022 es va realitzar el 1r. laboratori de Recerca en el marc dels laboratoris del Màster de creació d'arts escèniques a la Universitat Paul Valery de Montpellier, França.

El Repertori. Un Oratori pagà del Segle XXI. Hiper-ficció-emocional.

Pensar en la composició d'un Oratori pagà per a EL COR és com si penséssim metafòricament en la construcció d'una habitació idònia des d'on poder especular amb la tragèdia. El punt de partida per a la creació musical durant el primer laboratori a Montpellier (França), va proposar una assimilació i estudi de cançons i melodies populars mainstream de la segona part del Segle XX i del Segle XXI que en algun moment van servir per commemorar algun tipus de tragèdia. Un memoràndum melòdic que ens va servir per reconstruir un calendari de determinats esdeveniments tràgics de la nostra recent història contemporània.

Fitxa artística proposada (en procés)

Intèrprets: Grup d'aturats de llarga durada del municipi on es desenvolupi la proposta.

Direcció i Creació: Juan Navarro

Direcció Musical: Jordi Lanza

Espai escènic i ajudant de direcció: Manel Barnils

Vestuari: Nieves Casquete

Atrezzo i construcció: Mónica Carvallo

Creació audiovisual: Yolanda Olmos

Espai sonor: Amsia

A continuació adjuntem els currículums dels membres de l'equip de direcció:

Juan Navarro
Direcció i Creació

Després de compaginar estudis d'art dramàtic i ciències polítiques a Madrid, el 1990 comença a treballar com a actor i director amb companyies imprescindibles del teatre contemporani europeu.

Ha treballat amb artistes i companyies com La Fura dels Baus, Anita Saikh, Einstürzende Neubauten, Roger Bernat, Sara Molina, Marta Galan, Markus Öhrn, Jan Lawers i Need company, Anna Boralho i Joao Galante, Luis Garay. Des de l'any 2000 es converteix en aliat habitual de Rodrigo García i La Carnicería Teatro. Entre el 2014 i el 2017 forma part del projecte Humain trop Humain dirigit per Rodrigo García al CDN Montpellier.

Viu a Barcelona i el seu treball com a director continua el seu curs amb propostes com Tala de Thomas Bernhard, Fiestas Populares, Agrio Beso, Baby, Nancy Spungen, Pequeño preludio Inmortal, No-one is an island, Se Alquila, archivo vivo del actor, En lo alto para siempre de David Foster Wallace, entre d'altres.

La seva tasca com a docent realitzant tallers de creació, ha passat per llocs com l'Escola Superior de Disseny Elisava (Barcelona), Universidad Popular (Bogotà), Teatro Luis Peraza (Caracas), Centre d'experimentació escènica La Poderosa (Barcelona), Garage 29 (Brussel·les), Université Paul Valery Montpellier), Université La Manufacture (Lausanne), Institut del Teatre (Barcelona).

L'any 2020 crea el col·lectiu de música experimental i audiovisual Trilaphon.

Jordi Lanza
Direcció Musical

Jordi Lanza ha desenvolupat una llarga trajectòria a diferents disciplines musicals. En l'àmbit pianístic estudia amb el Doctor-Catedràtic Leonid N. Sintsev a Sant Petersburg i a Barcelona fent recitals tant amb formacions de cambra com amb orquestra i solista per tot el món, des de Mèxic a Rússia passant per Anglaterra i Espanya. La seva gran inquietud l'ha portat a treballar intensament a l'àmbit pedagògic on alumnes seus han estat premiats en diferents concursos nacionals i internacionals i a escriure un llibre "Variacions sobre temes populars catalans" on proposa una sèrie d'obres amb un plantejament pedagògic innovador i molt enriquidor per a l'etapa elemental de piano. Ha realitzat classes magistrals amb els pianistes Ludmil Angelov, Adolf Pla, John Warburton i Barbara Hesse-Bukowska a Madrid, Toledo i Anglaterra.

Titulat en Direcció d'orquestra (ESMUC), Composició (Cons. Badalona) i Teoria i llenguatge musical (Cons. Liceu), estudia composició amb Alejandro Civilotti i Josep Soler. Obté el títol Superior de Composició sent guardonat amb el premi d'honor de fi de carrera pel Conservatori de Badalona (BCN) cursant posteriorment un Postgrau en Composició a la UAB. Guanyador de diversos concursos de composició, com ara el concurs Frederic Mompou (2002), té publicades diverses obres amb les editorials Boileau i Clivis.

A l'àmbit de la direcció orquestral ha estudiat amb Salvador Brotons, Lutz Köhler i Jordi Mora a l'ESMUC i amb els mestres Donato Renzetti i Ennio Nicotra a Itàlia. Ha dirigit orquestres de joves de diverses escoles de música, així com diverses Orquestres professionals com l'Orquestra Ilya Musin a Madrid i l'orquestra Octavio de Moscou a Màlaga, entre d'altres, així com diversos cors. Actualment, és director titular de la Polifònica Joia d'Alella, de la coral Xabec del Masnou i la coral Nova Ègara de Terrassa. Paral·lelament estudia Musicologia a la UAB obtenint el Diploma d'Estudis Avançats (DEA) per la UAB.

Ha treballat com a professor associat al Conservatori Superior de Música de Palma de Mallorca (2009/2013), al Conservatori Professional de música de Reus (2018/19) i a diverses escoles públiques i privades de Catalunya com a cap d'estudis i professor. És professor convidat al Màster en Art Interdisciplinari de la UB-ESMUC (2015 fins a actualitat) i és convidat regularment com a tribunal en diversos concursos de piano com el Concurs Internacional de les Corts de Barcelona i el de Benaguasil (València), així com per a impartir conferències (República Dominicana 2009, Barcelona 2014 i Pamplona 2018, entre d'altres) i tallers de formació musical per a professors i estudiants.

Actualment, és tresorer i fundador de l'Associació pianística Leonid Sintsev i director artístic del Premi de Música Ciutat de Mataró.

Manel Barnils **Espai Escènic**

Arquitecte de professió i músic amateur des de l'adolescència, durant els últims anys ha iniciat un gir en la seva vida professional cap al món del teatre i de la producció audiovisual. Després de treballar més de 10 anys en despatxos d'arquitectura, l'últim període a 2BMFG Arquitectes, despatx d'arquitectura i estructures arquitectòniques encarregat de part del projecte de la Sagrada Família a Barcelona entre d'altres, decidí cursar un Màster en Disseny Escenogràfic a l'Escola Universitària de Disseny i Enginyeria de Barcelona ELISAVA. Allí conegué a Juan Navarro, al que ha assistit en obres com En lo alto para siempre de David Foster Wallace o Se Alquila. Archivo vivo del actor. Ha realitzat també feines d'assistent en la direcció a (M.) Fartlek de Sergi Ducet, on també actuava i era creador de l'espai audiovisual.

Els últims estudis que es troba realitzant actualment són els cursos de l'Itinerari Beckett de dramaturgia, disciplina en la qual vol aprofundir com a eina de treball per a les futures creacions escèniques.

A banda de la seva experiència personal, és copropietari junt amb el seu germà Rafel Barnils de l'espai The Wall Records, un espai de creació musical i audiovisual que compta amb estudi de gravació, bucs d'assaig i una sala polivalent per al desenvolupament de projectes audiovisuals.

Apuntador, un grup de rock experimental, i Trilaphon, col·lectiu de creació audiovisual, són els dos projectes musicals en els quals es troba actualment immers.